

αλληλεγγύη σε μετανάστες & πρόσφυγες

Ο ρατσισμός είναι παντού στις κοινωνίες μας. Καθορίζει ανησυχητικά μεγάλο κομμάτι των σχέσεων της καθημερινότητας μας. Οι μετανάστες και οι πρόσφυγες που ζουν δίπλα μας έχουν γίνει ψυχολογικός και σωματικός σάκος του μποξ μέσα από το πρότυπο που μας πλασάρουν για «ζωή». Οι μετανάστες φτάνει για όλα - ακόμα και για τη μιζέρια εκείνων που ψάχνουν απεγνωσμένα αποδιοπομπαίους τράγους. Στα σχολεία δεν είναι λίγοι που έφαγαν αμάσπτο το παραμύθι ότι για κάποιο λόγο η παρουσία «ξένων» δυσχεραίνει τη θέση των «ντόπιων». Πολλοί θα αγνοούσαν τι σημαίνει να μην ξέρεις τι σε περιμένει αύριο, τι σημαίνουν απάνθρωπες συνθήκες δουλειάς, τι σημαίνει να μένεις σε μια κάμαρη στριμωγμένη με άλλα 10 άτομα, τι σημαίνει το αφεντικό σου να μην σε πληρώνει (και να γλιτώνει ξέγνοιαστος). Η κυπριακή κοινωνία μπορεί να ζούσε το καταναλωτικό της όνειρο τις τελευταίες δεκαετίες, όμως για κάποιο λόγο όλοι ξεχνάμε πως αυτό έγινε με τις πλάτες των μεταναστών. Ποιοι έχτισαν τα πολυτελή σπίτια, ποιες τα καθάριζαν, ποιοι έκαναν όλα τα χαμαλίκκια, ποιες έγιναν σεξουαλικά αντικείμενα για να επιβεβαιώνουν την αντρίλα τους οι κάθε λογής βλαμμένοι; Τι ειρωνεία, σε μια κοινωνία που «δεν ξεχνά», να βασιλεύει η λήθη. Είναι φορές που η ιστορία επαναλαμβάνεται δίχως τα καθησυχαστικά στοιχεία φάρσας - και εμείς δεν ξεχνάμε την ταξική καταγωγή των παππούδων και των γιαγιάδων μας, δεν ξεχνάμε πως η προηγούμενη γενιά έζησε στο πετσί της τι σημαίνει να πρέπει να φύγεις από τη χώρα σου. Πράγμα που πιθανώς να γίνεται η μοίρα όλο και περισσότερων νέων που θα τα βρίσκουν σκούρα με την κρίση. Τώρα που οι γεμάτες κοιλιές των κυπρίων θα αδειάζουν, το μόνο σίγουρο είναι ότι οι αυταπάτες άλλων εποχών θα δύσουν, θα γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρο το μόνο δίλημμα των καιρών μας: με την βαρβαρότητα ή εναντίον της.

Τις τελευταίες βδομάδες έχουν γίνει και ειπωθεί πολλά γύρω από το θέμα των μεταναστών. Η απεργία πείνας των Κούρδων και ο αγώνας τους για να αναγνωριστούν ως πολιτικοί πρόσφυγες, ο εκδιωγμός μεταναστών που έκαναν πίκνικ στο πάρκο Ειρήνης από τους μπάτσους για να «μην τους βλέπουν τα μωρά» (είχε εκδήλωση οργανωμένη από γονείς παιδιών του δημοτικού), η ωμή εκμετάλλευση και απόλυση/έξωση 15 Βούλγαρων, οι διαδηλώσεις προσφύγων στη Βουλή ήταν μικρές στιγμές του ρατσισμού και του αντιρατσισμού μέσα στην πόλη. Την ώρα που γράφεται αυτό το κείμενο, 29 Σύριοι διεξάγουν απεργία πείνας στις φυλακές Μενόγιας, παλεύοντας για την αξιοπρέπεια τους, ενάντια στις άθλιες συνθήκες κράτησης και το ξεφτίλισμα των δικαιωμάτων τους. Είμαστε μαζί τους...

